

“ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ,,

Κάθε άλλο μου σύγγραμμα, είναι  
 απλώς μόνον σύγγραμμά μου· οί  
 Στοχασμοί μου όμως είμαι ἐγώ.

Όταν ένας πολιτικός χάριτης ἀρχίζῃ νὰ γίνεται ἡ μόδιος στήν εὐη-  
 μερία τῆς κοινωνίας, ὁ χάριτης ἐκεῖνος δὲν πρέπει πλέον νὰ ἔχῃ ἄλλην  
 ἀξίαν, παρὰ ἐκείνην ὅπου ἤθελε δώσει ὁ μπακάλης γιὰ νὰν τὸν πάρῃ.

Ἔθνος μου εἶναι ἡ τάξη ἐκείνη τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι αἰσθάνουν-  
 ται ὅταν ἐμέ, φρονοῦν ὅταν ἐμέ, καὶ διάγουνε ὅταν ἐμέ. Καὶ πατρίδα  
 μου εἶναι ὁ τόπος ἐκεῖνος, ὅπου οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι ἐχτιμοῦνται.

Ἡ ἐλευθερίες εἰς τοὺς λαοὺς εἶναι ὅταν τὲς ἀπολυταριῆς εἰς τὴν ἀμπέ-  
 λια. Τὴν ἀμπέλια, κατὰ τὲς δυνάμεις τους, ἡμποροῦνε νὰ βασιλεύουν  
 περισσότερες ἢ λιγώτερες ἀπολυταριῆς χωρὶς νὰ βλαφθοῦνε. Τὸ ἴδιο  
 καὶ οἱ λαοὶ μὲ τὲς ἐλευθερίας.

Δὲν εἶναι δύο σώματα ἴσα μεταξύ τους. Δὲν εἶναι δύο ψυχὲς ὅπου  
 νὰ μὴ διαφέρουν ἄνάμεσόν τους. Ἡ φύση φρίττει ἀπέναντι τῆς ἰσό-  
 τητος, τὴν ὅποιαν κηρύττουν οἱ νεώτεροι. Ἡ ἰσότης τῶν πολιτῶν  
 ἐμπρὸς εἰς τὸν νόμον, εἶναι νομοθετικὴ ἀνάγκη· ὅχι φυσικὴ ἀλήθεια.  
 Νομοθετικὴ ἀνάγκη, στήν ὅποιαν ἀδικεῖται τὸ καλλήτερον μέρος τῆς  
 κοινωνίας, ὑπὲρ τοῦ κατωτέρου.

Ἡ πολιτικὴ τῶν μεγάλων πολιτικῶν τοῦ Κόσμου, εἶναι ἀκόμη στήν  
 ἀγρίαν κατάστασίν της· ἐπειδὴ συνίσταται εἰς τὸ πῶς, ζημιώνοντας τὰ  
 ἄλλα ἔθνη, νὰ ὠφελοῦν τὸ ἐδικόν τους. Σῶα πολιτικὴ μιὰ ἡμέρα θὲ  
 νὰ ᾔναι, τὸ νὰ ζητῇ κάθε ἔθνος τὸ συμφέρον του εἰς τὸ κοινὸ παγ-  
 κόσμιο συμφέρον.

Διὰ νὰ ᾔναι σωστὲς ἡ ἰδέες μου, φθάνει μόνον νὰ πηαίνουνε στὸ  
 σκοπὸ. Διὰ νὰ ᾔναι δίκαιες, πρέπει νὰν τὲς ἐγκρίνῃ ἡ συνείδηση.

\* ΣΗΜ.— Ἀπόσπασμα ἐξ ἀνεκδότου χειρογράφου, εὗρισκομένου εἰς  
 χεῖρας τοῦ ἐγκρίτου λογίου καὶ φίλου κ. Α. Μ. Στρατηγοπούλου, φιλικῶς  
 παραχωρηθὲν ἡμῖν χάριν τοῦ «Ἐθνικοῦ Ἡμερολογίου».

Ἡ μεγαλοπρεπέστερη ἐργασία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος εἶν' ἐκείνη, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ φαντασθῇ τὸν Θεόν. Καταπίπτει δὲ ὅταν, μὴ ἀρκούμενος εἰς σὲ τόσο, βάνεται νὰν τὸν πλάσῃ. Καὶ μωρολογεῖ ὅταν τὸν πλάθῃ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἐδικήν του.

Ὅποιος μὲ παραχαιρετᾷ καὶ μὲ παραχαϊδεύει,  
Κάτι ἀπὸ 'μένα βέβαια νὰ καρπιστῇ γυρεύει.

Δὲν εἶναι παρὰ οἱ σκύλοι ποῦ πέρουν' ξελάκον τοὺς κατατρεγμένους.

Ὁ μὴ ἐνάρετος θαυμάζει τὴν ἀρετὴν, ὡς ὁ μὴ ζωγράφος τὴ ζωγραφίαν.

Μία ἀπὸ τὰς ἀπόδειξεις ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἦτον μονάκριβος, εἶναι καὶ τὸ ὅτι δὲν ἦτον ἀνόητος.

Ὅποιος θέλει, 'βρίσκει καιρό. Ὅποιος δὲ θέλει, 'βρίσκει πρόφασιν.

Ἡ καρδιά χωράει πολλὰς ἀγάπας· μὰ δὲ χωράει παρὰ ἓναν ἔρωτα.

'Βγάνε καλὰ τὴ σφαλαγγουνιά! — Ὅσο δὲ 'βγάνεις καὶ τὸ σφαλᾶγγι, δὲν κάνεις τίποτα.

Συνήθως — Ὁ ῥήτορας δουλεύει διὰ τὸν ἑαυτό του. Ὁ συγγραφεὺς δουλεύει διὰ τοὺς ἄλλους.

Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν ὅτι δὲν μὲ ἔκαμε παλιάνθρωπο, ἀλλὰ τὸν μέμφομαι ὅτι μὲ ἔβαλε νὰ ζῶ ἀνάμεσα σὲ παλιανθρώπους.

† ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

#### ΑΡΧΑΙΟΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

#### Εἰς ὥραϊον ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης

##### ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς  
εἶδεν· εἰ δέ τις εἶδεν,  
οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν  
στησάμενος Παφίην.

##### ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ποιὸς εἶδε, ποιὸς ἀντίκρινε  
γυμνὴ τὴν Ἀφροδίτην;  
Μονάχα ἐσὺ, ποῦ ἐδῶ γυμνὴν  
τὴν ἔστησες, τεχνίτη!

ΣΚ.